

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

นิสัยของพระ

เมื่อวานไปเกษตรสมบูรณ์ เลยกูเขี้ยวไปดูเหมือน ๒๒ กิโล ไปส่งอาหาร ที่ไหน
อึดคัดขัดสนเราจะชอกแซกเข้าไปตามนั้น ถ้าหากอยู่ใกล้ถนนหนทางเราก็ไม่ค่อยไป ถ้า
อยู่ลึกๆ เข้าไปเรามากจะไปเสมอ เมื่อวานไปเกษตรสมบูรณ์ ลีจากกูเขี้ยวไปดูเหมือน
๒๒ กิโล กูเขี้ยวมาซุ่มแพ ๒๐ กิโล ซุ่มแพมาหนองบัวลำภู ๘๘ กิโล หนองบัวลำภูมา
อุดร ๔๕ กิโล รู้หมดเพราะไปอยู่ตลอด ไปทำประโยชน์ให้โลก มองดูอะไรสังเกตๆ
ความสังเกตเฉยๆ ไม่มีทำเท่าไรเพราะความจำไม่ดี แต่ก่อนสังเกตเพื่อจำ จำได้ๆ ไป
ไหนได้ผ่านแล้วจำได้ตลอด เดี่ยวนี้ไม่ได้นะ ผ่านที่ไหน ทางไปไหนแยกไหนๆ กิโล
เท่าไรรู้หมดแต่ก่อน เดี่ยวนี้ไม่เป็นท่าความจำ สัญญาคือความจำ

เมื่อวานไปเกษตรสมบูรณ์ ถ้าธรรมดาไปอุดรตัดไปหนองบัวลำภูไปเกษตร
สมบูรณ์ใกล้ แต่เราต้องการอาหารทางเขาสวนกวาง พวกไก่พวกอะไรที่เขาขายแถวนั้น
โค้งไปนั้น ไปซุ่มแพตั้ง ๘๐ กว่ากิโลจากขอนแก่นไป เราก็ไปทางนั้น เพราะอยากได้ของ
ไปแจกโรงพยาบาล ดูจากขอนแก่นไปซุ่มแพ ๘๔ กิโล ไปเขาสวนกวางก็ไปทางเลี้ยว
เมืองขอนแก่น ฟุ้งซุ่มแพ ตัดไปกูเขี้ยวเข้าเกษตรสมบูรณ์ กูเขี้ยวที่เอามาเขียนไว้หน้า
ศาลา ทำยรถเขาเขียนไว้ กูจะฟ้องท่านเปา เขาเขียนไว้ทำยรถเขา พอกลับมาอันนี้ยังไม่
สมบูรณ์เราก็เอามาต่อใหม่ เอาบทต้นเขาว่า กูจะฟ้องท่านเปา เราต่อทำยว่า มันมาเที่ยว
แฟนพ่าน อย่างนั้นละ

ไปเมื่อวาน ๗ ชั่วโมง อยู่ชอกแซกลี กเอาอาหารไปเต็มรถนะ ไปแต่ละครั้งรถ
ของเราเต็ม รถเราใหญ่พอสมควรรถตู้ ใส่เต็มเอี้ยดแหละ ไปที่ไหนๆ เต็มไปเลย ให้ได้
ทำเสียในชาตินี้ ทำให้เต็มเหนี่ยวเสีย บอกตรงๆ เลย กิริยาอาการทุกอย่างอยู่ในความ
ตำหนิติมของโลกรู้ได้ทั่วๆ ไปเหมือนกันหมด เพราะฉะนั้นกิริยาของเราจึงยอมรับไว้
เลยว่าเป็นสนามตำหนิตีเยนชมเชย โลกธรรม ๘ อยู่ในนี้หมด กิริยาอาการแสดงออก
โลกธรรม ๘ จะมาทันที ตินินินินา สรรเสริญเยินยอ มาด้วยกัน เราไม่สนใจ ดูจิตก็พอ

เรื่องจิตนี้เรียกว่าสมบูรณ์แบบแล้วไม่มีอะไร เจ้าของเองก็หาที่ตำหนิไม่ได้ หมด
ทางตำหนิ หมดทางชม อันนั้นเลิศกว่าความติชมทั้งหลายทุกอย่างหมด จิตใจเป็นอย่าง
นั้นแหละ นี่ละการปฏิบัติธรรม รอดตายนะเรา เพราะนิสัยอย่างนี้ดังที่ท่านทั้งหลายเห็น
ผาดโผน เวลา ฟังธรรมจากพ่อแม่ครูจารย์มันถึงใจแล้วออก ๙ ปี ชัดกั้นไม่ถอย ไปคน
เดียวด้วย ไม่มีความสะดวกสบายแหละวันหนึ่งๆ อยู่ด้วยความฝึกความทรมาน เอากัน

ขนาดนั้นกิเลสมันถึงได้หมอบ หมอบเราก็ฟาดหมอบราบเลย เอาหนัก เป็นเวลา ๙ ปี พัดกับกิเลสเป็นเวลา ๙ ปี

ก็ตรงกับความรู้ที่รู้เอาไว้ ที่ว่ามาชายโง่ให้เพื่อนฟัง ภาวนาอยู่นี้ตาปะขาวเดินเข้ามาหา นั่งภาวนาอยู่นะ เป็นภาพตาปะขาวเดินเข้ามายืนมองดูหน้า แล้วนับข้อมือ ๆ หนึ่ง สอง สาม สี่ ห้า หก เจ็ด แปด เก้า พอเก้าแล้วมองมาหาเรา ก็ทราบกันภายในทันทีว่า ๙ ปีสำเร็จ เราก็เก็บไว้เลย ๙ ปี ๙ ปีนี้จะเป็น ๙ ปีตั้งแต่เราบวชมาหรืออะไร ก็มาเป็น ปัญหาตอนถึง ๙ พรรษาแล้วก็ยังไม่สำเร็จละชิ ก็ไปชายโง่ให้พระฟัง ผมจะชายโง่ให้ฟัง ผมเก็บความรู้ในการภาวนา มา แต่มันไม่เป็นความจริง คือที่แรก ๙ ปีนั้นกำลังจิตเสื่อม จิตเจริญ ตั้งแต่ออกบวชมาถึงปีที่ ๙ ที่ว่าจะจะเป็นปีสำเร็จ จิตมีแต่เสื่อมกับเจริญยุ่งไปหมด โห้ย มันไม่สำเร็จอันนี้

เลยคาดอีก เอ๊ะ หรือจะสำเร็จเมื่อออกปฏิบัติ ๙ ปีนี้ หมุนไปนั้นก่อนนะ ๙ ปี บวชมานี้ไม่สำเร็จ ตอนนี่จิตกำลังวุ่นใหญ่ ๙ ปีนี้ นะ ก็เลยคาดอีก หรือ ๙ ปีจากการ ปฏิบัติไป เอาๆ จุดนั้น เก็บไว้อย่างนั้นละ พอถึง ๙ ปีที่ออกปฏิบัติ ออกพรรษาปีบ่ยังไม่สำเร็จ แต่ตอนนั้นจิตหมุนแล้วนะ หมุนตัว ๆ แล้วแต่ยังไม่สำเร็จ ก็เลยไปเล่าให้พระ ฟัง พระก็เป็นพระเพื่อนฝูงที่สนิทกัน หนักแน่นในการปฏิบัติด้วยกัน สมควรแก่การ ระบายธรรมต่อกันได้ เป็นคิดต่อกัน ไปก็ไปเล่าให้ท่านฟัง โอ้ ผมจะชายโง่ให้ท่านฟัง ผมภาวนาปรากฏในนิมิต ตาปะขาวมาบอกอย่างนั้น ว่า ๙ ปีสำเร็จ แล้วปฏิบัติมา ๙ ปี ตอน ๙ ปีแรกนั้นจิตกำลังเสื่อมยุ่งไปหมด ก็เก็บไว้ก่อน ที่นี้ ๙ ปีนี้เป็น ๙ ปีที่สอง หากที่ คาดหมายไม่ได้แล้ว จะดันเตาไปไหนก็ไม่ได้แล้ว ได้ ๙ ปีออกพรรษาแล้ววันนี้

ที่นี้พระองค์นั้นละองค์ที่ว่าเคยสนิทกันไว้ใจกัน โห้ ๙ ปี ท่านแก้ดีเป็นคดีดี คำ ว่า ๙ ปีนี้ไม่ใช่ออกพรรษาแล้ว ๙ ปีนะ ต้องออกพรรษาแล้วปฏิบัติไปจนกระทั่งชวัน เข้าพรรษามันถึงจะหมดกำหนด ๙ ปี เดียวนี้ยังมีเวลาอยู่ หือ อย่างนั้นหรือ คึกคักขึ้น อีก เราอ่อนใจว่าความรู้นี้หลอกเรา พอ ๙ ปีออกพรรษาปีบ่ยังไม่สำเร็จ แต่จิตมันหมุน ของมันละหากไม่สำเร็จจะว่าไง ก็ไปชายโง่ให้ท่านฟัง ท่านแก้เป็นคดีดีนะ โห้ย นี่มันฟัง ออกพรรษา คำว่า ๙ ปีนี้ต้องไปชนพรรษาน้ำมันถึงจะสุดเขต ๙ ปี หือ อย่างนั้นหรือ ก็ชัดอีก พอตีเดือนพฤษภายังไม่ถึงเข้าพรรษา พัดกันลงตรงนั้นละ เออ เข้าทำตืออยู่นะ

อย่างนั้นละมันรู้อะไรมันจับไว้เลย หากไม่พูดให้ใครฟัง จนกระทั่งหมดทำไป แล้วก็ไขโง่อย่างว่า ไขโง่ให้พระท่านฟัง นี่ออกพรรษาแล้ว ๙ ปีมันยังไม่สำเร็จ องค์นั้นก็ ว่า โห้ย ๙ ปีนี้ยังไม่ใช้ ต้องเข้าพรรษานู่นละ ถึงวันเข้าพรรษามันถึงจะหมดเขต ๙ ปี หือ อย่างนั้นหรือ ก็ดีนะละ พระเดือนพระก็ชัดอีก ก็จริงๆ ถึงเดือนพฤษภาสเสร็จ ยังไม่ ถึงเข้าพรรษา เอ้อ ใช้ได้ เราก็บอกว่าใช้ได้

อย่างนี้จะพระที่ปฏิบัติด้วยกัน มาศึกษาปรารภกัน ได้ตัดจากกันดีนะ พระองค์นี้ องค์หนึ่งที่เคยศึกษาปรารภกัน เด็ดเหมือนกัน ท่านตายแล้วละ องค์นี้ก็เด็ด พ่อแม่ครูจารย์ท่านยังมีแสบออกมา อย่างท่านว่าแหละ ตอนเราตาย ท่านพูดเลยนะ จะมีพระหนุ่มอยู่สององค์รู้ธรรมตามเรา ก็สององค์นี้ละ สององค์ที่กำลังฟัดกำลังเหวี่ยงศึกษากัน อยู่นี้ เข้าทำดีอยู่ ท่านตายในระยะนั้น ก่อนหลังอยู่ในช่วงนั้น จะมีพระหนุ่มรู้ตามเราอยู่ สององค์ ท่านว่า เราไม่ได้ลืมหันตโทษตัวเอง แต่ท่านไม่ระบุชื่อนะ ระบุออกมาแต่เพียงว่า พระหนุ่มจะรู้ตามเราอยู่สององค์

ท่านได้ในนิมิตเวลาท่านชี้ข้างไป นั่งบนคอข้างไป พระสององค์ชี้ข้างติดตามไป สองข้างองค์ละเชือก พอไปถึงถ้ำแล้วข้างท่านหันหน้าออกมา ข้างพระหนุ่มสององค์นี้ เข้าไปเอาหัวชนหน้าถ้ำ ท่านหันหน้าออกมาสั่งสอนว่า วาระนี้เป็นวาระสุดท้ายของผมหวังให้ท่านทั้งสองไปปฏิบัติให้ได้สุดท้ายๆ จริงๆ บอกว่าผมจะไม่กลับมาเกิดอีก เป็นครั้งสุดท้ายโดยแท้ ท่านทั้งสองนี้ให้ตั้งใจอุทิศสำหรับพยายามให้ได้ นั่นละที่ท่านว่า พระหนุ่มจะรู้ตามสององค์ ท่านได้ในนิมิต ท่านพิจารณาดีแล้วท่านออกอย่างนั้น เราไม่ลืมหันตโทษอะไร ถ้างานพูดไม่ผิด ก็เป็นจริง ๆ องค์นั้นก็จริงด้วย ผ่านแล้วเรียบร้อยแต่ไม่ระบุชื่อ เป็นอย่างท่านว่าจริง ๆ ก็ผ่านแล้ว ที่ว่าสององค์ถูก องค์นั้นผ่านก่อนเราอีก เด็ด องค์นี้ก็เด็ด ผ่านไปแล้ว

ท่านสิ่งทองไปเรียบ ๆ สุขทวีปัสสโก มาเห็นประจักษ์ในองค์นี้สมัยปัจจุบัน สุขทวีปัสสโก เติวิโช ฉพภิญโญ จตุปฏิสัมภิตปัทโต พระอรหันต์มี ๔ ประเภท ความบริสุทธิ์เหมือนกัน แต่อำนาจวาสนาบุญญาภิสมภารต่างกัน นี่ละที่ว่าอำนาจวาสนาของท่าน วาสนาบุญญาภิสมภารของท่าน วาสนาของท่านแปลก ๆ กันอย่างนี้จะ แยกไปเป็น สุขทวีปัสสโก เติวิโช ฉพภิญโญ มาถึงจตุปฏิสัมภิตปัทโต นี่เยี่ยม อรหันต์ประเภทสุดท้าย แดกฉาน ทุกสิ่งทุกอย่างแดกฉาน มีอยู่ ๓ ประเภท ที่เป็นเครื่องประดับบารมีของท่าน กิ่งก้านดอกใบของความเป็นอรหันต์หรือว่าต้นลำใหญ่ขึ้นแล้วคืออรหันต์ กิ่งก้านสาขาดอกใบจะแปลกต่างกันไป ที่ว่าเติวิโชก็ดี ฉพภิญโญก็ดี จตุปฏิสัมภิตปัทโตก็ดี เป็นกิ่งก้านสาขาดอกใบต่างกัน

เราเสียดายท่านสิ่งทอง เราได้เล็งไว้แล้วแน่ใจว่าไม่ผิด เราได้เคยพูดแล้วกับท่านสิ่งทอง พูดออกปากพูดจริง ๆ นะ แต่ไม่ได้บอกอะไรบอกอย่างนี้เฉย ๆ หากเป็นความหมายในนั้นเสร็จ บอกว่า สิ่งทอง ครั้นเวลาผมตายนี้ให้ท่านมาเผาศพผม เวลาท่านตายผมเผาศพท่าน คือหวังว่าท่านจะสืบทอดศาสนาทำประโยชน์ให้โลกได้พอสมควร ไม่มากก็พอสมควรองค์หนึ่ง เราคิดไว้แล้ว ท่านก็มาตายก่อนเราเสีย ตกเครื่องบินตาย ความรู้ท่านดีอยู่ ฉลาด เสียตั้งแต่ท่านนิสัยชอบเล่นชอบตลก มันเลยเกิด

เราไม่ได้ตำหนิว่าเราไม่ชอบเล่นชอบตลก ตัวตลกละนี่ แต่หากมีจังหวะจะโคนมีวรรคมีตอน อันนั้นไม่มีวรรค ไปนี่เรื่อย มานั่งนี่ต้องสอนนะ ต้องสอนต่อหน้าต่อตา บอกว่าสิ่งห้ทอง ว้าง้เลย ท่านตั้งใจฟังดิ้นะ ก็เราตั้งใจสอนจริงๆ ท่านให้จำให้ดิ้นะคำสอนเหล่านี้ การประพฤติปฏิบัติของท่านภายนอกภายในผมไม่ได้ตำหนิแต่เพียงอย่างเดียว แต่กิริยาอาการของท่านที่ปฏิบัตินี้เป็นสิ่งที่เพ่งเล็งของโลกได้เป็นอย่างดี ให้ท่านระมัดระวัง การตลกคะนองการพูดชอบหยอกเล่นนี้เป็นนิสัยมาก เขามาหาท่านเขาไม่ได้มาหาเพราะท่านตลกคะนองหยอกเล่นเก่งนะ เขามาหาด้วยคุณธรรมของท่านต่างหาก เรียบอกอย่างนี้ เพราะฉะนั้นให้ท่านเก็บไว้ในเวลาที่ควรเก็บ ออกเวลาที่ควรออก เราพูดอย่างนี้ละ ให้เอาธรรมละออก ถูกต้อง

เขามาหาเราเขาไม่ได้มาหาเพราะเราชอบพูดเล่นพูดตลกนะ เขามาหาเพราะคุณธรรมของท่านต่างหาก บอกเสร็จ เวลาเราจับโซ่ไว้ตีหัวมันก็หมอบลิง เข้าใจไหม พอวางโซ่ ก็ดีเหมือนกันนะ ดีเหมือนกันนะถูกเขกบ้าง ๆ พอวางโซ่แล้วออก ๆ ลิงนิสัยอย่างนั้น ท่านก็เป็นของท่านอย่างนั้น แต่มีดีอย่างหนึ่งกับลูกกับหลานไม่นะ กับลูกกับหลานใกล้ชิดนี้ไม่มีกิริยาเล่น ๆ แต่กับคนอื่นเล่นได้สะดวก ท่านก็มีวรรคมีตอนของท่านเหมือนกัน กับลูกกับหลานเช่นท่านอุ้นท่านอะไรเหล่านี้ไม่นะ ตรงแนวเลย กับประชาชนที่เกี่ยวข้องเป็นลูกเป็นหลานไม่เลย แต่กับเพื่อนฝูงเป็นอย่างนั้นละ ต้องได้จับโซ่ตีอยู่เรื่อย นิสัยชอบเล่น ถ้าเป็นเรื่องพูดเล่นท่านจำได้ดีมาก อย่างอื่นจำหรือไม่จำก็ไม่รู้ แต่ถ้าพูดเรื่องเล่นเรื่องตลกนี้ อู๊ย ท่านจำได้ดีมาก เพราะนิสัยอย่างนั้นชอบ

วันที่ ๖ ดุจะมีพระมาเต็ม (ของท่านเจ้าคุณวัดโพธิเจ้าค่ะ) ท่านพาคณะยกมาเป็นทีมใหญ่ด้วยนะ เราไม่อยากยุ่ง แต่ท่านก็เป็นเองของท่านกับลูกศิษย์ลูกหายกคณะมาเลย เราก็ต้องออกมาต้อนรับที่ศาลาใหญ่ ที่นี้ไม่พอสั่งไปศาลาใหญ่ ท่านเจ้าคุณวัดโพธินิสัยท่านเรียบนะ ส่วนมากมีแต่ท่านละถูกโจมตีจากเรา ท่านเรียบ ๆ เราเป็นผู้โจมตีเรื่อย แต่ท่านไม่ค้านนะ ก็โจมตีอย่างถูกต้องนี้จะค้านได้ไง อย่างเมรุที่ขึ้นก็ใคร นั้นเห็นไหมละ เราขึ้น หาเงินให้เมรุวัดโพธิ ก็อย่างนั้นแล้ว พอประชุมกันที่จะทำเมรุแล้วล้ม ๆ มีอยู่ ๒-๓ คนที่ว่าทำเมรุให้ล้ม ๆ อยู่เรื่อย เป็นอธิบดีศาลอยู่ในนั้นคนหนึ่ง เกี่ยวกับผู้ว่าอีกคนหนึ่ง แล้วใครอีก ๓ คนมาทำให้เมรุล้มอยู่เรื่อย ๆ

ถ้าว่าประชุมเท่านั้นล้ม ๆ ๓ คนทำให้ล้ม ไปวันนั้นก็ช้ดกันใหญ่เลย พอตีเราเข้าประชุมด้วยซิ อย่างนั้นละ ท่านเจ้าคุณอุตรท่านดูใครไม่เป็นนะ นิสัยท่านเรียบมากทีเดียว ไม่เคยเห็นท่านดูใครเลย เรียบตลอด เราหาอุบายวิธีเหยให้ความโมโหท่านขึ้นบ้างไม่มี เรียบอยู่ตามเดิม นี่ละที่ว่าทำเมรุให้ล้ม ๆ ไปประชุมวันนั้นก็ช้ดกันเลยกับเราไปที่ไรไปชู่พระ สามกษัตริย์ใหญ่นี้ ในนั้นมีอธิบดีศาลคนหนึ่งด้วย ไม่ใช่บ่อย ๆ ละ ไม่

เคยโดนกัน จังต่อจังใส่กันเข้าใจไหม บทเวลาเราเข้าประชุมขึ้นผางมา ทางนี้ก็ชดกันเปรี้ยงเลย โอ้ย ในที่ประชุมนี้เจียบกริบเลยเวลาได้ชดกัน อย่างนี้ละ

เพราะฉะนั้นท่านเจ้าคุณอุตรท่านจึงว่า ถ้าอยากจะดูฤกษ์เดชะอาจารย์ของเราแล้วให้ดูเวลาขึ้นเวที ก็คืออย่างนั้นละ เวลาขึ้นเวทีมันเอาจริงนะเรา ไม่มีผู้ให้ผู้น้อยละ หลักธรรมอยู่ตรงไหนมันจะไปตรงนั้นผางๆ วันนั้นก็ชดกันเลย หมอบราบ อย่างนั้นละ เวลาจะเอา ตกลงเมรุขึ้น ส่วนท่านเจ้าคุณอุตรนี้ถูกโจมตีเรื่อย เราละตีเอา ใครว่าอะไรก็ล้มๆ ยังไงกัน ชดกันใหญ่เลย สุดท้ายเราพาขึ้น เมรุถึงขึ้นได้ ที่แรกว่า ๓ แสน ต่อไปเป็น ๕ แสน ที่บ้านแพง ๖ แสนเราทำให้อันนี้เราพูดถึงเรื่องนิสัยของพระ ท่านเรียบบร้อยอย่างเจ้าคุณอุตรเจ้าคุณวัดโพธิ์นี้เรียบบร้อยตลอด เจ้าคุณอุตรดูใครไม่เป็น คนนั้นดูใครไม่เป็น เจ้าคุณอุตรนี้ท่านเรียบบรรณดา

ทั้งสองนี้มีแต่เราละโจมตี ไปที่ไรมีแต่เราละตี ท่านก็เรียบบนะ เรียบตามเดิม ไร่เราตีตามเดิม ตีที่ไรมีแต่เรายกนี้ละ ไม่ใช่ตีเฉยๆ ตียกไม่ได้ทำลาย ตีเมรุนี้จะไม่ขึ้นๆ ชดกันละดูเอา สุดท้ายขึ้นได้เพราะเรา แน่ก็อย่างนั้นละ วัดโพธิ์มีแต่เราละเข้าไปโจมตี แต่ที่ตีนะบรรดาพระในวัดโพธิ์นั้นเรียกว่าเคารพทั้งนั้นละกับเรา อะไรพูดขึ้นมาถ้ามันขัดตรงไหนเราใส่เปรี้ยงเลย ใส่เปรี้ยงหลายหนอยู่นะที่มีเรื่องขัดข้อง ประชุมกัน ๒-๓ วันไม่ลงกันก็เรา เขียนจดหมายน้อยมาหาเราแค่นี้ให้เณรถือมา แต่ก่อนไม่มีรถ มาอ่านขอนิมนต์ท่านอาจารย์ไปดับไฟวัดโพธิ์ให้ด้วย เวลานี้ไฟกำลังไหมลุกท่วมวัดโพธิ์ ย่อๆ เท่านั้น

ไปก็จริงๆ ประชุมกันสองวันไม่เสร็จ เราก็ก็น่าเสีย ๔๕ นาทีเรียบเลย นั้นเห็นไหมละ นี่ละที่ท่านเจ้าคุณอุตรได้ว่า พอ ๔๕ นาทีเสร็จแล้วเราเหนื่อยเราก็ก็น่าสองสลึง พระมานวดเส้นให้ เจ้าคุณท่านนั่งอยู่ข้างนี้ ใครอยากเห็นฤกษ์อาจารย์ของเราแล้วให้มาดูตอนขึ้นเวที คือขึ้นเวทีมันเป็นอย่างนี้มันชัดจริงๆ นี่นะ พอลงมานี้ก็แฝงสองสลึง ท่านว่า ถ้าอยากจะเห็นฤกษ์เดชะอาจารย์ของเราให้มาดูเวลาขึ้นเวที มันมาอู่ไหนชู่ไหน เราจะทดลองดูเพราะไม่เคยดูใครนะ เราชดวันนี้ลองดูจะเป็นยังไง มันอะไรเน่าพะไปแล้วเอามาอู่กินหาอะไร

มันเน่ามันบูดมันเสียท้องพอแล้วมาอู่กินหาอะไรเราชู่ไหน เราทำทำ เราจะคอยฟัง เรียบตามเดิมๆ โอ้ย กินวันยังค้ำก็พอกินเวลาท่านตอบนะ กินวันยังค้ำก็พอกิน เพราะมีรสมีชาติตลอดไปท่านว่าเฉยนะ เอา ไปแบบนี้ละ อย่างนั้นละ แห่เข้าไปนั้นไม่เคยดูไม่ดู อย่างเจ้าคุณอุตรโดนดูไม่รู้กี่ครั้งเฉยนะ แบบเก่านั้นละ อู่กินวันยังค้ำก็พอกินไม่บูดไม่เสีย ท่านว่าอย่างนั้น ไร่เรานี้ว่าไม่ธรรมดานะ ว่าดูจริงๆ คือดูจะดูคนจะเป็นยังไง ท่านก็ไปตามของท่าน สุดท้ายเราก็ก็น่าเสีย เอาละ

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th
และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*
และเครือข่ายทั่วประเทศ